

Editura Studii Istorice Românești

D A R E D E S E A M A

1968 — 1990

Miami Beach, Fla. U.S.A.

Editura Studii Istorice Românești

D A R E D E S E A M A

1968 — 1990

Miami Beach, Fla. U.S.A.

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Traian Golea
1029 Euclid Avenue
Miami Beach, Fla. 33139, U.S.A.

CUPRINSUL

1. Acțiunea de retipărire a 18 cărți și broșuri de documentare istorică în sprijinul provinciilor aliate în 1918, la Muenchen, 1968 — 1974, sub numele de Studii Românești.
2. Reînvierea editurii la Miami Beach — 1980 și 1990 sub numele de Editura Studii Istorice Românești.
3. Editarea broșurii Transylvania — An Answer to Senator Moynihan, to John Lukacs and all other Hungarian Revisionists și bombardarea Congresului american, a Casei Albe și a State Departmentului cu această broșură.
4. Trimiterea la instituțiile de mai sus a broșurii Transylvania — Clarification of the Issues Raised in Siljander and Dwyer's House Resolution 147.
5. Trimiterea la instituțiile de mai sus a scrisorii protest adresată congressmanului Robert Dornan, autorul rezoluției HR 56.
6. Acțiunea de bombardare a Congresului american, a Casei Albe, a State Departmentului, a legațiilor și consulatelor străine din Washington cât și a reprezentanțelor permanente la ONU din New York cu cărți postale cu text protestatar împotriva sprijinului ce-l acordă Congresul american revizionismului unguresc.
7. Editarea unei serii de șase cărți istorice în limba engleză, într'un tiraj de 1.600 exemplare, toate servind la apărarea Transilvaniei.
8. Traducerea, tipărirea și răspândirea a două scrisori de protest a dnei Doina Cornea la Casa Albă, State Department și Congresul american.

9. Acțiunea de sprijinire prin scrisori și broșuri a luptei Basarabenilor pentru recâștigarea independenței în cadrul Națiunilor Captive, la Casa Albă, State Department și la Congres.

10. Bombardarea în toamna anului 1989 a oficialității politice americane cu cărți postale prin care s'a răspândit cererea Basarabenilor de a se anula Pactul Ribbentrop—Molotov.

11. Acțiunea de strângere de fonduri, la 4 Noembrie 1990, pentru a ajuta la dotarea armatei de voluntari basarabeni hotărâți să apere integritatea teritorială a Basarabiei.

DARE DE SEAMA

În anul 1968, când s'au împlinit 50 de ani de la Reîntregirea țării, am început să reeditez cărți de documentare istorică asupra României, cărți cari priveau cu precădere Transilvania, Basarabia și Bucovina. Am considerat de datoria mea să fac ceva pentru această aniversare, mai ales că prin alte părți ale exilului nu s'a anunțat nimic ca pregătire pentruca să aniversăm și noi mai cu pompă acest mare eveniment național. Am plecat de la idea că, dacă bibliotecile publice și institutele de studii fac posibil procesul de cunoaștere istorică, atunci ele trebuiesc dotate și îmbogățite în documentare cu privire la țara noastră.

Din 1968 și până în 1974, când am părăsit Munchenul, am reeditat 18 titluri în câte 450 exemplare, din care câte 250 (adică 4.500 volume) au fost trimise gratuit bibliotecilor naționale și universitare din aproape toate țările de pe glob — inclusiv cele socialiste. Restul, în parte au fost distribuite tot gratuit diferitelor institute de cercetări istorice sau de relații internaționale, iar contra cost au fost date persoanelor particulare doritoare să le aibă.

Majoritatea bibliotecilor și institutelor au confirmat primirea acestor cărți, confirmări pe care le păstrez în dosare. Ca exemplu dau mai jos răspunsul primit de la Bibliothek fur Zeitgeschichte (pentru istoria contemporană) din Stuttgart: "Intrucât aceste lucrări lipsesc în biblioteca noastră, această trimitere a fost o mare îmbogățire pentru noi." — 16 Nov. 1968—

Si Gesamteuropaisches Studienwerk e.V. (studii europene) din Vloho, Weser, Republica Federală, ne scrie: "...departamentul de documentare cu toate că are 24.000 volume, mai are încă mari lacune cu privire la istoria contemporană a României, încât cărțile trimise care tratează relațiile româno—ruse și româno—maghiare sunt pentru noi pe cât de interesante, pe atât de importante."

Ca o completare, redăm și un extras dintr'o scrisoare în românește care ne—a venit de la Faculty of Humanity, Institute for Jewish Studies, Centre for Research of Romanian Jewry: "Am primit

scrisoarea dvs. din 15 August 1986 împreună cu volumele "Hungary's Struggle to Annihilate its National Minorities" și "What is Transylvania?". Am apreciat în egală măsură nivelul științific al acestor cărți, forța lor de argumentație și persuasiune cât și eleganta ținută grafică a volumelor... În ultima vreme s'a înmulțit considerabil numărul "clienților" noștri din afara hotarelor Israelului, cuprinzând acum cercetători din Europa Occidentală, USA și Canada. Pe toți îi interesează uneori în mod precumpănitor, istoria poporului român în variatele sale etape de dezvoltare, astfel încât lucrări de genul aceluia pe care ați avut bunavoința să ni le trimiteți, sunt mai mult decât binevenite."

"Sperăm că nu veți uita de noi cu prilejul unor noi apariții. Până atunci vă rugăm să primiți mulțumirile noastre precum și sincera admirație pentru fructuoasele strădanii pe care le depuneți." — 24 Nov. 1986.—

De la Centrul pentru cercetări asupra evreimei din România am primit mai multe scrisori. Mai cităm un scurt pasaj dintr'o altă scrisoare primită în 8 Martie 1982, și anume: "Vă rugăm să credeți că volumele vor folosi pentru cauza căreia v'ați dedicat. După cum v'am arătat mai înainte, mulți cercetători de peste ocean ni se adresează cu întrebări, pe lângă cei din Israel. Broșura despre Basarabia ce ne-ați trimis—o în dublu exemplar am trimis—o Centrului de Sovietologie a Universității de aici, unde problema Basarabiei formează o temă de cercetare."

"Cunoaștem agitațiile maghiare actuale și bine faceți că publicați material ca anti-dot. V'am fi recunoscători dacă ne-ați ține și pe noi la curent." — Dir. Centrului, Dr.Th. Lavy.

Chiar și presa germană și mai ales elvețiană, prin Die Tat și Die Weltwoche au anunțat apariția cărților noastre la rubrica "Noutăți editoriale". Asta o spunem spre surprinderea acelor ziare din exilul românesc care ne-au tratat strădaniile cu vitregie.

O atenție deosebită ne-a dat—o redactorul săptămânalului Der Donauschwabe, dl Franz Schuttack, în numărul din 23 Septembrie 1973, unde pe o coloană și jumătate arată elogios realizările editurii noastre, iar pe o altă coloană însiră lista celor 18 cărți.

În ziarul America, din 12 Februarie 1971, dl Miron Butariu ne

laudă cu cuvintele: "Dl Traian Golea a săvârșit o demnă faptă românească, care merită să fie adusă la cunoștință publică. În editura Studii Românești din Munchen a reprodus un număr de 15 cărți de istoriografie românească, pe care le-a distribuit în mii de exemplare la bibliotecile publice din Europa și alte părți ale lumii. Reproduse în condiții excelente, ele umplu un gol în bibliotecile publice."

Si dl Ion Halmaghi se ocupă de noi în revista Drum, din Oct.—Dec. 1973, la rubrica Iconar: "Am citit cu emoție rândurile lui Traian Golea despre activitatea lui tipografică și culturală. Această activitate a lui este impresionantă și demnă de toată admirația noastră. O mărturie a energiei, dinamismului și conștiinței românești. Un act de neîntreruptă jertfelnicie în câmpul culturii românești. O adevărată prezență românească în lumea liberă."

Terminată prima fază a acestei activități la Munchen, în 1980 editura își reia activitatea în Miami Beach, USA. Dacă însă până acum cărțile publicate au fost reproduceri după originale, de acum înainte această operă se îngreunează enorm prin nevoia de a le traduce, a le culege și a le pagina, greutăți cari în foarte multe cazuri sunt insurmontabile, mai ales dacă luăm în considerație faptul că totul este rezultatul muncii unui singur om în orele sale zise libere. Ținând însă seamă de faptul că centrul politic al lumii după cel de al doilea război mondial s'a mutat peste ocean, am considerat ca fiind absolut necesar ca și bibliotecile americane să fie dotate cu cărți care ne privesc țara în limba engleză, cu atât mai mult cu cât ele sunt cele mai sărace într'o astfel de documentare.

Între timp însă, așa cum am presimțit și chiar prezis în 1968, Ungurii au reînviat revizionismul lor, și în consecință a trebuit să răspund și acestor agitații. Mi-am procurat cărțile publicate de unguri pe tema revizionistă și paralel a trebuit să—mi strâng documentarea pe baza căreia să pot răspunde. Așa am ajuns să public cele două broșuri în anii 1982 și 1984, și anume: "Transylvania, An Answer to US Senator Moynihan and all Other Hungarian Revisionists", și "Transylvania, Clarification of the Issues Raised in House Resolution 147", cât și prin mai multe scrisori de protest care au fost trimise tuturor membrilor Congresului american, înalților funcționari de la Casa Albă și de la State Department.

Redau câteva extrase din felul cum a primit presa exilului

publicarea acestor două broșuri. În revista *Carpații*, din Madrid, numărul din Apr.—Iunie 1983, dl Faust Brădescu scrie: "Pe făgașul acesta, al replicii corecte și documentate, se înscrie cartea dlui Golea... Dl Traian Golea și-a luat răspunderea acestei puneri la punct a îndrăzelii unguerești și a senatorului american, cam imprudent... În cele 80 de pagini dense, pline de citate, mărturii autentice și anexe revelatoare, autorul demonstrează neadevărurile susținute de ziaristul maghiar... Documentată, concentrată și fără patimă, lucrarea dlui Golea vine să umple un gol în panoplia armelor de apărare a drepturilor noastre asupra Transilvaniei... Această carte trebuie să fie un exemplu de tenacitate și demnitate în fața amenințărilor ce se abat peste națiunea română..."

Și Solia se ocupă de noi prin condeiul dlui Traian Lascu, în numărul din Iulie 1983: "Punctul cheie al protestului (dlui Golea) adresat senatorului Moynihan îl constituie faptul că, în timp ce dl Lukacs este liber să facă declarații inexacte și defăimătoare la adresa poporului român și a istoriei sale, este inadmisibil ca buletinul oficial al Congresului american să le publice, dându-le astfel aparența că s'ar bucura de girul moral și sprijinul politic al acestui for. Cu adevărat, publicarea articolului "In Darkest Transylvania" în Congressional Records este abuzivă."

Buletinul Casei Române din Oakland, California, în numărul din Sept.—Dec. 1984, se ocupă de broșura "Transylvania, Clarification of the Issues Raised in H.R. 147", unde găsim: "Traian Golea pune pe cei doi congressmeni în fața unei documentări zdrobitoare, desvăluind lipsa lor de cunoaștere a faptelor istorice și ușurința cu care Congresul se lasă antrenat pe o pistă de propagandă revizionistă jenantă... Broșura Transylvania este un act de netăgăduită și ireproșabilă punere la punct și autorul ei merită recunoștință și apreciere..."

În revista "Zori de Zi", Nr. 11, din 1984, dl Ovidiu Vuia scrie: "Trebuie să fim recunoscători dlui Traian Golea pentru această carte, răspuns în limba engleză senatorului american Moynihan și lui John Lukacs, ultimul, neîndoios, unul dintre reprezentanții revizionismului maghiar contemporan."

"Autorul are grijă să păstreze nivelul științific cerut, evitând polemica joasă; cu astfel de criterii indiscutabile reia, pentru cei străini de adevăr, problema Transilvaniei românești, a continuității românilor

în Dacia, a originii noastre daco—romane și al dreptului sfânt ce—l avem asupra Ardealului, recunoscut nu de Wilson, Lloyd George și Clemenceau, ci impus de voința poporului la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia la 1 Decembrie 1918."

"Prin marile ei calități, excepționala lucrare a lui Traian Golea se cuvine să ocupe un loc de cinste lângă inima fiecărui român, compendiu pentru o bună cunoaștere a istoriei românilor."

Să încheiem seria acestor citate cu unul extras din articolul publicat în "Tara și Exilul" care apare la Madrid, numărul din Nov.—Dec. 1984, sub numele de "Un om luptă pentru o cauză. Dl Traian Golea în fruntea acțiunii pentru combaterea revizionismului maghiar": "Dl Traian Golea este cunoscut exilului românesc prin vasta lui campanie editorială în favoarea cauzei românești. Zeci de cărți istorice privitor la Basarabia și Transilvania au fost retipărite de dl Golea în mii de exemplare. Practic, cine vrea să se documenteze asupra situației istorice și demografice a celor două provincii, are la dispoziție toate cărțile necesare, scrise de iluștri istorici ai neamului nostru. În această privință activitatea dlui Golea este mult superioară chiar guvernului din țară, care pretinde că apără integritatea Transilvaniei. Iată ce poate să facă un om înflăcărat de idealurile națiunii noastre..."

Dar această acțiune a stârnit ceva mai mult decât aprecieri favorabile în presa noastră. În Septembrie 1984 am trimis broșura "Transylvania — Clarification of the Issues raised in Congressmen Siljander and Dwyer's House Resolution 147" însoțită de o scrisoare de prezentare înafară de membrii Congresului și la Casa Albă înalților funcționari cca 40 exemplare și State Department cam tot atâtea. Șeful echipei de consilieri și asistenți de la Casa Albă James Baker și subsecretarul de Stat de la State Department Allen D. Wallis s'au simțit obligați să—i ceară dlui Thomas Lynch, însărcinatul cu problemele României la State Department, să—mi răspundă din partea lor. Dl Lynch mi—a răspuns cu o scrisoare de două pagini care în versiune românească a fost publicată în Cuvântul Românesc din Februarie 1985 însoțită de un comentariu, "Considerații pe marginea scrisorii primite de la State Department".

Scrisoarea dlui Lynch și mai ales "considerațiile" mele l—au determinat pe dl Mihai Korne să ia atitudine în problema revizionismului ungueresc în editorialul din numărul 32, 1 Martie 1985 al

ziarului său "Lupta", dela Paris. In acelaş număr Lupta publică şi scrisoarea dlui Lynch.

Dl Faust Brădescu sesizat de atitudinea ciudată a dlui Korne în problema Transilvaniei, dedică numărul 33 al revistei sale "Opinii" de la Paris, din 25 Martie 1985, unui răspuns al său, "Ardoare patriotică pe dos", pe care îl reproducem în întregime în continuare. Articolul dlui Brădescu redă în acelaş timp în esenţă şi poziţia State Departmentului în problema românească.

"Domnul Mihai Korne, personagiu simpatic şi apreciat în exilul românesc, are în plus calitatea de a fi un specialist în gafe. Gafe de tot soiul, pe care le practică cu seninătate şi candoare. Nimic nu-l turbură şi nu-l pune pe gânduri atunci când le pronunţă sau le scrie. Are convingerea deplină că este a tot ştiitor şi că adevărul gol goluţ îi stă în vârful condeiului.

Până în clipa de faţă excelase în "gafe ideologice", tip "autogestiune model titoist",... Apoi trecuse la "gafe politice", tip "acceptarea" celor vreo trei milioane de comunişti recenzaţi în România ca forţe valabile naţionale în lupta ce duce exilul pentru a se descotorosi de regimul marxist de la Bucureşti. După cum se vede, atitudini de pură ardoare patriotică, dar... pe dos.

Ii mai lipsea "gafa istorică" pentru a se simţi împlinit în specialitatea sa. Si n'a pierdut ocazia de îndată ce i s'a părut posibilă. Astfel de momente prielnice nu le ratezi când vrei să te desprinzi de vulg şi să te impui "internaţional".

Oricine poate comite o stângăcie, o greşală, o inadvertenţă. Sunt inerente în lumea politică şi ziaristică. Când însă asemenea abateri devin o constantă în gândire şi comportament, faptul poate fi privit ca o incapacitate de judecată sau chiar ca o intenţie dirijată. Ceeace—i foarte grav şi dăunător atât pentru făptuitor cât şi pentru cei pe care, oarecum, îi reprezintă. Mai ales când cel care le comite le poate răspândi şi susţine în jurul său, cum e cazul în speţă care a decis apariţia acestui număr din "Opinii".

* * *

In publicaţia "Lupta" (Paris), n. 32, din 22 Februarie 1985, dl Mihai Korne, directorul ei, face o afirmaţie surprinzătoare ce lasă pe gânduri, pentru a nu spune că provoacă deja întrebări. Două întrebări cel puțin:

1. Ce urmăreşte dl Korne ridicându-se împotriva atitudinii dlui Traian Golea care, locuind în USA, a avut curajul să pună punctul pe "i", spunând deschis Americanilor că au adus comunismul şi suferinţa în România şi'n răsăritul Europei.

2. Ce se poate crede de un ziarist român care afirmă că "Transilvania nu este în pericol decât dacă facem noi greşeli". Si consideră greşală poziţia fermă şi deschisă a dlui Golea, care a sărit în apărarea acestui teritoriu românesc cu trup şi suflet, în timp ce unii dintre preinşii politicieni ai exilului îşi făceau drăgălăşenii cu ungurimea pe la vreo manifestaţie la Bonn sau prin colocvii în cadrul Grupului de la Paris.

Printr'o aberaţie specifică celor al căror patriotism are iz de demagogie şi mişmăşuri internaţionale care să le menţină prestigiul şi să le asigure simpatia mai marilor zilei, directorul publicaţiei Lupta se lansează în această nouă gafă. Sperăm că uimitoarea contribuţie "istorică" să nu fie privită cu uşurinţă de responsabilii exilului şi de masele româneşti sensibile la realităţile care ameninţă viitorul neamului. Sunt acţiuni care "merită" mai mult decât un vot de blam.

Curios este faptul că dl Korne respinge în întregime teza documentată a compatriotului Golea, dar acceptă fără reticenţe afirmaţia gratuită şi subînţeleasă a dlui Thomas Lynch, funcţionar american (la State Department şi responsabil pentru problemele privind România, nn), pe care o consideră justă. De ce şi cum? Neant!

In primul rând tratează cu oarecare dispreţ "publicaţiile recente care—şi axează acţiunile pe "apărarea Transilvaniei" (între ghilemele) şi pe învrăjbierea exilului" (!) E trist că într'o publicaţie cu pretenţii patriotice (şi tot recentă) să se considere "apărarea Transilvaniei" subiect minor sau neglijabil, când aceste două cuvinte ar trebui să fie totdeauna scrise cu litere mari, pentru a nu se uita şi a se accentua importanţa lor. Dar probabil, susţinerea cu mândrie şi intransigenţă a acestei teze ar îngreuna relaţiile dlui Korne cu prietenii unguri din asociaţia din care face parte cu toţii.

Acelaş ar fi motivul şi pentru apariţia sfârşitului de frază "învrăjbierea

exilului", care vine ca nuca'n perete în contextul frazei. Reiese că, pentru a elimina această posibilă "învrăjbire", nu mai rămâne bieților Români decât să renunțe la orice apărare a drepturilor naționale și să suporte, cu zâmbetul pe buze, orice atac sau exigență ungurească. Intr'un cuvânt, pentru a se da satisfacție "amicilor", să se accepte tezele susținute cu atâta pertinentă anti-românească de către dl Korne.

Dar bizara pertinentă devine veritabilă impertinență când editoriaștul afirmă că pe Occidentali — deci și pe Americani — "nu putem să-i acuzăm că au aprobat instalarea regimului comunist în România, fiindcă acest lucru nu este adevărat". Afirmatie fără acoperire, pur personală și plină de pretenții, e adevărat, dar nerozia a fost spusă și alții o pot manevra în folosul lor.

De peste patruzeci de ani pribegim, frământăm evenimentele de atunci și luptăm împotriva unei situații provocată, aprobată, susținută de Aliția Occidentali — deci și de Americani — pentru a afla acum, prin pana unui român, că aceștia "n'au aprobat", ci — pare-se — numai "au acceptat" ocuparea României de către trupele rusești și stabilirea unui regim marxist.

Subtilitatea suspensivă care ridică, după dl Korne, orice bănuială asupra intențiilor aliate de la sfârșitul războiului, lăsând să cadă vina acestui gest istoric pe seama unor elemente necunoscute și nedescoperite încă. N'ar fi însă de mirare că dl Korne să păstreze într'o ascunsă celulă cervicală și numele adevăraților vinovați. Să ne pregătim deci sufleteste pentru a primi din partea Dsale și această probă de... gafă patriotică. Ii stă în fire.

* * *

Domnul director al publicației Lupta a citit și ce a scris dl Traian Golea, și ce a afirmat dl Thomas Lynch Jr, dar n'a luat în seamă diferența precisă ce se desprinde din cele două texte. Diferență care grăește mult, adică explică realitatea. Dl Golea spune textual:

"În 1944 armata sovietică a impus un regim comunist în România cu aprobarea guvernului Statelor Unite. De la acea dată toate cele 22 de milioane de locuitori ai României, și nu numai un milion și șase sute de mii cât reprezintă minoritatea maghiară, sunt oprimate de către un regim nepopular, susținut de Uniunea Sovietică precum și de Statele Unite prin legături diplomatice, ajutor economic și chiar persecutarea

adversarilor săi, perpetuând astfel posibilitățile regimului de a oprima populația în continuare și prevenind prăbușirea lui."

Românul Traian Golea n'a făcut decât să amintească un adevăr istoric, necontestat până acum de nimeni. Nici chiar de guvernele occidentale care, dominând scena mondială, nu aveau nevoie să se teamă de a confirma sau infirma o situație creată de ei înșiși. Pentru aceste guverne era vorba pur și simplu de o înțelegere și de o decizie luată cu mult înainte și pe care au transformat-o în aprobare tacită, ca urmare a unei strategii ce nu acceptă replică.

Americanul Thomas Lynch, pus în situația de a confirma public un fapt istoric incontestabil dar jenant, a privit lucrurile prin prisma intereselor americane (nu ca românul Korne) și a evitat să pună negru pe alb o afirmație compromițătoare (la fel, nu ca românul Korne). În scrisoarea adresată dlui Traian Golea trece cu vederea problema esențială (problema aprobării) și se lansează în "explicarea" poziției americane după aceea:

"Privind perioada 1944—1947, evidența este — sau ar trebui să fie — suficient de clară că Statele Unite n'au suportat sau sprijinit nici una din succesele schimbări în guvernul român. Mai recent, Statele Unite au avut cuprinzătoare și crescânde relații comerciale cu România... Statele Unite mențin strânse legături diplomatice cu România..."

Dl Thomas Lynch nu spune o vorbă despre aprobarea Guvernului american care constituie miezul problemei. Nici nu neagă, nici nu afirmă. Vorbește numai de "succesele schimbări", deși afirmația dlui Golea este categorică. Trece fondul cu vederea. Dece?

Stia prea bine ca această aprobare dăinuia din clipa împărțirii zonelor de influență.

Stia prea bine că această aprobare era deja "un acord" atunci când Aliția refuzau orice înțelegere cu emisarii români ai armistițiului, trimetându-i să se înțeleagă cu Sovieticii care aveau "drepturi exclusive" asupra spațiului românesc. Drepturi acordate de Aliți.

Stia prea bine că aprobarea exista de mult, de atunci când pîrpiria democrație românească, sub egida sovietică, a devenit un regim comunist unic și violent.

Intrebăm deci pe dl Korne:

1. Înțelegerea de la Teheran (1943), numai confirmată la Yalta în 1945, nu este oare cedarea României în mâna Sovietelor? Nu înseamnă vânzare, abandonare, deci aprobare a schimbării statutului politic al țării?

2. Impunerea dominației moscovite prin cele 90% de influență în România, fără niciun protest din partea USA, nu înseamnă oare aprobarea instalării la cârma țării a celor propuși de Kremlin?

3. Acceptarea impunerilor comuniste — înainte și după 23 August 1944 — nu înseamnă că au aprobat instaurarea regimului marxist?

4. Recunoașterea regimului actual și relațiile de tot genul cu acest regim, nu este oare aprobarea unei situații de dominație comunistă?

După dl Korne, ce trebuiau să facă Americanii sau ceilalți Aliați pentru a fi considerați ca "vinoși" de instalarea regimului comunist în România? Să dea un Comunicat oficial, semnat de autoritatea supremă, prin care să declare că "aprobăm instalarea regimului comunist în România prin intermediul Moscovei?"

În asemenea situații nu se dau încuviințări oficiale, ci se acceptă înțelegerea verbală și secretă, confirmată prin fapt. Or, din partea Aliaților occidentali n'a apărut nici un protest, notă de reprobare sau contestație guvernamentală cu privire la ocuparea și transformarea României în gubernie ruserască. Ceeace confirmă înțelegerea prealabilă. Cum poate veni dl Korne pentru a susține o teză care-i în contradicție cu realitatea istorică, și'n plus, contrară intereselor românești.

Dl Lynch nu—și popate permite — sub pericol de a fi dezavuat și—a—și pierde postul — să afirme public aceste adevăruri. Si atunci, a luat—o pe cale piezișse. A trecut peste problema principală, punând în relief laturile "secundare". Dar reticența și tăcerea dovedesc totuși implicit partea de vină a USA în tragedia neamului românesc. Tragedie pe care o mențin mereu prin legăturile economice și diplomatice ce au cu regimul de la București. De altfel, evitând un răspuns net asupra chestiunii cu "aprobarea" de acum peste 40 de ani, dl Lynch n'a făcut decât să confirme indirect adevărul istoric pus în relief de dl Golea.

În această problemă, ce va trebui să fie rezolvată într'o zi conform adevărului pentru a se ști cine popartă anumite răspunderi, apare dl Korne în intenția de a spinteca nodul gordian. D—sa n'a făcut însă dovadă de prevedere istorică și de patriotism ca dl Lynch. Purtat de intenții și convingeri stranii și extravagante, s'a repezit să plaseze o lecție politico—istorică, dând vina, tot fără să judece, pe un compatriot ce apără cauza românească. Apoi, tot fără să judece, adoptă teza nemărturisită a americanului Lynch, teză precară, neargumentată și, în fond, nesusținută. Greșeli de calcul, de perspectivă și comportament.

Acolo unde nici Americanul n'a îndrăznit să se amestece, știind poziția culpabilă a USA, Românul Korne își vâra codița și aruncă anatema asupra altui Român care sintetiza convingerea unanimă a Națiunii Române și realitatea unei veracități istorice. Dl Korne are chiar neeleganța de a afirma că problema, așa cum e pusă de dl Golea, ar fi mincinoasă, spunând textual: "Ce crezare pot avea argumentele noastre juste când recurgem la neadevăruri sau exagerări?"...

Ar fi interesant de știut care neadevăruri, care exagerări, din partea unui Român care—și apără neamul? Si mai ales, care sunt faimoasele "argumente juste" în conformitate cu optica D—sale?

În principiu:

— Nu te poți ridica împotriva unui român ce apără interesele României și ale Neamului, dând crezare unei afirmații contrare, venite fără nicio explicație, din partea unui guvern străin.

— Nu ai voie să—i negi afirmațiile, dând confirmare tocmai celor pe care—i arată drept cauză a răului ce s'a abătut asupra țării.

— Cu atât mai mult, nu poți să susții morțiș un "neadevăr istoric", declarându—l cu de—a sila "adevăr", când însăși realitatea confirmă contrariul.

* * *

Dl Korne și—a depășit rolul.

Si mai ales, și—a încălcat misiunea de ziarist, de Român și de pretendent la răspunderea politică a exilului, făcând o afirmație lipsită și

de conformitate istorică, și de devotament național.

Ce încredere mai poate avea oropsitul nostru exil în cei care afirmă că:

— susținerea unei teze recunoscută de întreaga suflare românească, este o minciună.

— realitatea istorică este o născocire.

— forțele politice care ne-au condamnat să fim sclavii Moscovei n'au aprobat instalarea regimului comunist.

— apărătorii cauzei naționale recurg la neadevăruri și exagerări.

Se pot ierta multe mânuitorilor de condei, și chiar pretinșilor politicieni ce ne zbârnâie urechile cu pălăvrăgeala și cu marile lor proiecte pentru prezent, viitor și eternitate.

Nu se poate însă ierta niciodată poziția echivocă, incompetența și iresponsabilitatea celor ce cred că au har conducător sau încearcă să îndrumeze opinia națională prin articole ca cel ce ne-a atras atenția în publicația Lupta.

* * *

Profitând de gafele dlui Korne, ne-am permite să amintim acestor numeroși a-tot-știutori și purtători ai adevărului unic, că datoria omului liber și patriot este să-și servească națiunea cu demnitate și curaj. Demnitatea înseamnă a nu te căciuli, acceptând teze contrare adevărului istoric și interesului național numai pentru a fi bine văzut de anumite forțe, iar curaj înseamnă a susține acest adevăr chiar împotriva celor mari și tari.

Poate nu-i nevoie decât de o mică aberație verbală pentru a te ridica în ochii celor interesați; dar acelaș lucru este suficient pentru a te prăbuși în ochii națiunii ce ți-a acordat încredere.

Faust Brădescu

Dar articolul cu pricina a dlui Korne din Lupta l-a înfuriat și pe dl Nicolae Novac care pe aceeași temă a publicat un articol de mai bine de o pagină, "Pentru ce idealuri luptă ziarul 'Lupta'?", în Libertatea dlui Niță Nicolae din New York, Aprilie 1985, din care redăm:

"Comentând în publicația d-sale "Lupta" (Nr. 32, 1 Martie 1985), un articol apărut în ziarul Cuvântul Românesc în luna Februarie, pe tema Transilvaniei, semnat de dl Traian Golea, dl Mihai Korne, directorul respectivei publicații, în articolul de pe prima pagina, intitulat "Răspunderea noastră", încearcă să dea lecții, nu neapărat dlui Golea sau ziarului respectiv, ci întregului nostru Exil, pe o temă nespuse de gingașă, anume problema Transilvaniei.

"Spune deci dânsul că nu este de părere că scrisoarea Departamentului de Stat al Statelor Unite, pe care o reproduce în facsimil din Cuvântul Românesc în pagina 7, justifică reproșul dlui Golea. Căci, spune mai departe tot dânsul: "Este știut că SUA încearcă să apere Drepturile Omului în lume ... "

"...Dar, cecece ne miră, cecece cu adevărat ne înmărmurește, este afirmația pe care o face, că anume: "Transilvania nu este în pericol decât dacă facem noi greșeli. Printre acestea sînt acuzații ca aceea că Statele Unite ar fi aprobat impunerea unui regim comunist în România, în 1944"... Si aceasta cu atât mai mult, cu cât, în acelaș număr din Lupta găsim reproduș în fotocopie, la pagina 10, nota înmănată de Churchill lui Stalin, prin care dădea Rusiei Sovietice un control de 90% asupra României..."

"Răspunderea noastră, sincera noastră răspundere în fața istoriei, este și rămâne de a ne apăra, precum a spus-o Eminescu, "sărăcia și nevoile și neamul". Si pentru această luptă dreaptă a noastră nu-i cerem, firește, aprobarea dlui Mihai Korne care, scaldându-se în apele tulburi ale părerilor sale personale, păreri ce nu angajează cu nimic adevăratul Exil românesc, propagă o teorie absolut contradictorie cu sentimentele majorității exilaților români"

"Dl Traian Golea a fost drept ridicându-se întru apărarea Transilvaniei românești. Dl Mihai Korne este însă nedrept, încercând să-i diminueze dreapta-i luptă."

"Pentru ce idealuri luptă deci 'Lupta' dlui Mihai Korne?"

Nicolae Novac

Dacă până la această acțiune de protest textul rezoluțiilor în Congresul american se ocupa exclusiv de minoritatea maghiară, din acel moment tonul a fost schimbat și accentul a căzut pe persecuțiile religioase ale diferitelor confesiuni, și nici nu s'a mai insistat că în Transilvania ar trăi 3 milioane și jumătate de unguri și că Ungaria ar fi stăpânit-o peste o mie de ani. După una din revistele noastre, acțiunea cu cărțile postale rămâne una din realizările majore ale exilului românesc.

Pentru anul 1988, la a 70-a aniversare a Reîntregirii României, editura de Studii Istorice Românești a reușit să completeze o colecție de șase cărți și s'o pună la dispoziția publicului, cărți care toate tratează problema drepturilor noastre în Transilvania. Iată titlurile lor:

1. Hungary's Struggle to Annihilate its National Minorities, de Zenobius Păclișanu.
2. What is Transylvania?, de Prof. Simion Mehedinți.
3. Romanian Continuity in Roman Dacia, de Virgiliu Ștefănescu Drăgănești.
4. Rumania, de Romulus Seișanu (căreia i s'a păstrat titlul cu ortografia originală în engleză "Rumania").
5. Revisionist Hungary, de Dr. S. Fenyés, (fost deputat în parlamentul din Budapesta înainte de primul război mondial).
6. Transylvania and Hungarian Revisionism, de Traian Golea,

Din fiecare din aceste ultime șase cărți dedicate Transilvaniei și editate în limba engleză, menite să răspundă acțiunii revizioniste maghiare, câte 600 sunt cartonate. Ele sunt destinate bibliotecilor naționale, publice și universitare mai importante din Occident, care în altă formă nici nu le pun la dispoziția publicului. Copertile cartonate în sine au fost confecționate de o legătorie de cărți la costul de 3.000 dolari. Inserarea cărților în aceste coperti a fost făcută de noi, ca de altfel absolut toate celelalte treburi, cum a fost culesul, tipăritul și legatul.

Cu această ocazie trebuie să-mi exprim marea recunoștință dlor Năstase Pârlea și Radu Constantinidi, care m'au ajutat mult la legatul cărților. Dl Constantinidi este vecin cu mine și de două-trei ori pe săptămâna, când aveam cărți de legat, venea pe câte o jumătate de zi și-mi ajuta. Dl și dna Pârlea locuiesc la Montreal, Canada, dar au un apartament în Miami Beach, nu departe de mine. Când veneau la Miami

Beach la mare, pe timpul cât stătea aici venea des și-mi ajuta la legat. Mare ajutor mi-a dat dl Pârlea mai ales la ultima acțiune, aceea de inserat celor 3.600 de exemplare în coperte. A făcut tot efortul ca treaba să fie terminată înainte de a se întoarce la Montreal.

Dar dl Pârlea a mai făcut și altceva. La ora românească a stațiunii de radio din Montreal dânsul a făcut trei emisiuni în care descrie și elogiază realizările editurii noastre. Pentru toate acestea și pe această cale ținem să ne exprimăm recunoștința și să aducem mulțumirile noastre atât pentru ajutorul efectiv dat cât și pentru cele trei emisiuni pe care mi le-a dat înregistrate pe dischete. Aceleași calde mulțumiri și dlui Radu Constantinidi care ani de-a rândul m'a ajutat la copertatul cărților. Ajutorul în sine a fost foarte bine venit, dar tot atât de bine venit a fost și sprijinul moral ce mi l-au dat acești doi prieteni în strădaniile cu editarea cărților.

De la bun început, un ajutor mare și efectiv în distribuirea broșurilor și mai ales a cărților postale, am avut din partea dlui Ștefan Theodoru, poetul din New York. Colaborarea lui la această acțiune a mers însă și mai departe. El s'a arătat dispus să redacteze o pagină în Cuvântul Românesc în care să se publice îndrumări și să se arate mersul acțiunii de protest împotriva sprijinului pe care Congresul American îl acordă Ungurilor, lucru cu care dl Bălașu, directorul, a fost la început de acord. Această acceptare însă a retras-o începând chiar de la numărul următor motivând, în mod copilăresc, că nu știe ce intenții ar putea avea dl Theodoru să facă din acea pagină. Dar schimbarea de atitudine a dlui Bălașu a mers și mai departe. El a refuzat să mai publice chiar și scrisorile de protest adresate Congresului american.

La 25 Martie 1986 am trimis o scrisoare congressmanului Robert Dornan, autorul rezoluției pro-revizioniste No. 56. În Aprilie am trimis versiunea românească a acestei scrisori Cuvântului Românesc spre publicare. Ea n'a fost însă publicată în următoarele două numere. Când l-am întrebat de ce nu o publică, mi-a răspuns că este prea lungă, ca în următorul număr totuși să publice un alt articol, tot pe tema Transilvaniei, pe două pagini și cu urmare. Deci motivația a fost doar un pretext ca să nu mai publice proteste adresate Congresului american. Bănuesc că a avut loc sub o formă oarecare o intervenție a establishmentului politic nord-american, pe care dl Bălașu nu o poate nici ignora, nici denunța fără a risca neplăceri sau alte neajunsuri de natură politică sau chiar financiară.. Dar obrazul trebuie salvat, trebuie să

se afirme în continuare că Cuvântul Românesc este un ziar "independent", care apără drepturile sacre ale Românilor, și, în plus, are pretenția că își ține coloanele la dispoziția tuturor aceluia care sunt animați de sentimente patriotice. Așa a afirmat într'un cadru foarte solemn la Romfest 1990 dl Halmaghi, venind chiar cu exemple, dar banuim că dl Halmaghi nu cunoaște soarta scrisorii mele către Dornan, și nici alte dedesubturi ale aranjamentelor Cuvântului Românesc. Scrisoarea către Dornan a apărut ceva mai târziu în ziarul dlui Niță de la New York.

Îmi pare enorm de rău că încă nu am deslegare să divulg numele real al Dorei Kennedy, persoana care a făcut traducerea celor cinci cărți în limba engleză, traducere făcută fie din germană, fie din franceză sau din română în mod absolut gratuit, și câte odată îmi oferea și alte ajutoare. Sper ca odată și odată să pot avea libertatea să-mi exprim întreaga recunoștință pentru neprețuitul ajutor ce mi l-a dat și care nu-și găsește alt imbold decât în dragostea ei nemărginită pentru România.

În Statele Unite un sprijin moral deosebit l-am avut din partea dlui Nicolae Novac, care a recenzat aproape toate cărțile apărute în editura noastră și care ne-a luat și apărarea prin articole atunci când s'au ridicat voci care să ne critice acțiunea de protest împotriva revizionismului unguresc. Mai jos redăm recenziile ultimelor două cărți ale dlui Nicolae Novac apărute în ziarul America. Cu această ocazie ținem să ne exprimăm mulțumirile noastre dlui Nicolae Novac pentru sprijinul moral de neuitat ce ni l-a acordat dealungul anilor.

Prin 1985 campania revizionistă a Ungurilor a luat proporții impunătoare. Mereu apăreau articole prin marile ziare și reviste ale lumii libere care le susțineau tezele, iar Congresul american în fiecare an avea pe ordinea de zi câte o rezoluție prin care se cerea intervenția guvernului american în favoarea minorității maghiare din Transilvania. Textul acestor rezoluții corespundeau întocmai cererilor domnilor de la Budapesta. Guvernul maghiar a vărsat sume considerabile în această campanie revizionistă, fonduri care se scurgeau spre vest prin o sumedenie de canale. Au fost plătiți ziariști străini ca să semneze articole și tot în acest fel au fost "câștigate" și bunăvoințele unor oameni politici influenți din Occident. El nu a economisit nici bani și nici energie pentru a câștiga de partea lor tot ce era de valoare în exilul unguresc, și care ar fi putut servi cauzei. Creditele obținute de Ungaria în Vest (cca 20 de bilioane) în bună parte au servit acestui scop, iar restul au fost investite în industrie lucrativă care să

îmbunătățească condițiile de viață în Ungaria. Reformele economice și sociale introduse au făcut din Ungaria încă de mai mulți ani o țară atractivă atât pentru refugiații lor din vest cât mai ales pentru ungurii din Transilvania. În același timp guvernul de la București, din prostie, încăpăținare și îngâmfare, vâslea exact în direcție contrară, făcând tot ce a fost cu putință ca să-și piardă creditul în străinătate și'n țară să-și ridice populația în cap. Această situație a pus exilul românesc într'o dureroasă dilemă: Transilvania trebuia apărată, dar și guvernul comunist de la București trebuia combătut cu orice preț. Cu metode ieftine de apel la patriotism în fața amenințărilor ungurești, au crezut domniile de la București să câștige bunăvoința românilor din străinătate, însă mizeria materială, foametea, frigul, și umilința la care era supusă populația, cât și reprimarea brutală a oricăror încercări de descătușare, ne-a scutit de astfel de probleme de conștiință. Dușmanul numărul unu al Transilvaniei românești nu a fost și nu este guvernul de la Budapesta, ci guvernul (nostru ?) de la București, iar aliatul numărul unu al revizionistilor unguri de la Budapesta este același guvern de la București care, prin mizeria în care a obligat să trăiască populația României, le-a dat apă la moară

În vara anului 1985 am inițiat o acțiune de bombardare a Congresului american cu cărți postale pe care să le furnizez eu și prin care urma să protestăm împotriva sprijinului politic ce-l acordă Congresul american unguurilor în problema revizionismului. În acest scop am făcut apel și am obținut colaborarea celor doi Episcopi ai noștri din America, și anume a Prea Sfințitului Nathaniel, a Prea Sfințitului Pușcașu, apoi a dlui John Sânteu, președintele Uniunii și Ligii și a dlui George Bălașu, directorul ziarului Cuvântul Românesc. La semnăturile lor pe apel s'a adăugat semnătura mea din partea Editurii Studii Istorice Românești și la scurtă vreme a aderat și ziarul dlui Niță, Libertatea, din New York. Apelul a fost difuzat de ziarele din exil, prin care s'au și distribuit în primele două luni 64.000 de cărți postale. În plus, tot în cursul verii 1985 au mai fost distribuite 58.500 cărți postale, după cum reiese dintr'o situație întocmită la 24 Octombrie 1985. Cererile de cărți postale a continuat însă, încât până la sfârșitul anului am mai expediat cca 20.000 de exemplare la oameni care au răspuns cu entuziasm la apelul nostru. În total am distribuit cca 140.000 de cărți postale din care, după o socoteală destul de moderată, au fost trimise Congresului american (Senatului și Camerei Reprezentanților) cca 40.000 de cărți postale.

"APELUL PENTRU TRANSILVANIA"

Se apropie 1 Decembrie, ziua când comunitățile românești din exil aniversază alipirea Transilvaniei la Patria Mamă, hotărâre luată în această zi în 1918 la Alba Iulia de către Marea Adunare Națională a Românilor de pe cuprinsul fostei împărății austro-ungare. Este un prilej binevenit pentru noi de a încorona cu succes acțiunea întreprinsă prin Apelul lansat de către cele două episcopii libere din Statele Unite în frunte cu Prea Sfințitul Nathaniel și Prea Sfințitul Pușcaș, de către Uniune și Ligă, de Cuvântul Românesc și de editura de Studii Românești. Pentru acest scop, am inclus din nou în corpul acestui ziar cărți poștale însoțite de explicațiile respective.

Multiplicăm-le și cu ocazia aniversării de 1 Decembrie, rugăm lumea să le semneze. Apoi prin grija comitetelor aranjatoare aceste cărți poștale să fie trimise membrilor Congresului American. Anul acesta, aniversarea să aiba loc sub semnul protestului nostru pe lângă Congresul American împotriva încercării unor membri ai lui de a pune din nou în discuție soarta Transilvaniei.

Traian GOLEA

Dare de seamă:

Până în prezent editura Studii Românești a expedit următoarele cantități de cărți poștale:

Prin Cuvântul Românesc		Traian Gerogescu, California	- 100
Iulie	- 20.000	Andrei Pandrea, Paris	- 100
Noembrie	- 16.000	Ovidiu Stănescu, Caracas, Venezuela	- 100
Episcopiei (la Vatra)	- 20.000	Preot Traian Petrescu, Miramar, Fl.	- 100
Episcopia Română Unită	- 8.000	Fam. Petre Robu, Miami Beach, Fla.	- 125
		Radu Popescu, San Diego, California	- 100
Trimis la cerere:		Anton Ciuntu, Ontario, Canada	- 100
Revista Libertatea, New York	- 8.000	Valeriu Minzicu, Bridgeport, CT.	- 100
Cornel Popa, Detroit	- 20.000	Coman Theodor, Kaiserslautern, Germ.	- 100
St. G.Theodoru	- 4.400	Traian Popescu, Madrid	- 100
John Simicin, Chicago	- 5.600	Mihai Ciuperciuc, Chicago	- 100
Floarea Gheorghe, Washington	- 4.800	Ilie Olteanu, Detroit	- 100
Ovidiu Negreanu, Chicago	- 2.000	Vasile Andreica, Portland, Oregon	- 100
Năstase Parlea, Montreal	- 1.100	George Baciu, Garrett Park, Maryland	- 100
Grigore Scorochirjă, Florida	- 700	Lelutiu Gheorghe, Cleveland	- 100
Moise Cretzu, Hollywood, Fla.	- 700	James Crăciun, Cleveland	- 100
Virgil Necula, New York	- 500	Titus Pârvolescu, Suffern, New York	- 100
Preot N. Moldovanu, Pen.	- 500	Ion Moldovan, Lt. Louis, Missouri	- 100
Jean Dinu, Texas	- 500	Preot Emil Nedescu, Hollywood, Fla.	- 100
Victor Corbut, Cleveland	- 500	Adriana Florescu, Hollywood, Fla.	- 100
Ilie Smultea, California	- 500	Rucsandra Bota, Miramar, Fla.	- 100
George Gănescu, Virginia	- 500	Tamas Tudorica, Hollywood, Fla.	- 100
Const. Colimitra, Bridgeport Ct.	- 600	Fam. Mihăilescu, Hollywood, Fla.	- 100
Constantin Zisu, New York	- 800	Fam. Moisescu, Hollywood, Fla.	- 100
Ion Vasile Petre, Miami, Fla.	- 400	Victoria Iliescu, Hollywood, Fla.	- 100
Coralia Man, California	- 300	Fam. Radu Constantinidi, Miami, Fla.	- 100
familia Stanton, Miami, Fla.	- 300	Corneliu L. Stan, Vancouver, Can.	- 100
Ion Mioc, Muras, Louisiana	- 300	Doina Lauretti, Hollywood, Fla.	- 100
Paius Pria, Caracas, Venezuela	- 200	Nicolae Chirani, Miami, Fla.	- 100
Dan Ladigo, Calgary, Canada	- 200	Steve Postelnic, Hollywood, Fla.	- 100
Const. Mozic, Hollywood, Fla.	- 200	John Vasile, Hollywood, Fla.	- 100
Dan Octavian, Hollywood, Fla.	- 200	Livia Beru, Hollywood, Fla.	- 100
Fam. Apostolache, Kitchener, Can.	- 200	Fam. Ion Meteanu, Hollywood, Fla.	- 100
Doru Octavian, Houston, Texas	- 200	Fam. Nick Horea, Miami, Fla.	- 100
Pr. D. Emil Popa, Freiburg, Germ.	- 200	Traian Cosma, Rexdale, Ont.	- 100
Victor Frunză, Danemarca	- 200		
Pr. Romulus Radu, Hollywood, Fl.	- 200		
Fam. Dragomir, Canada	- 200		
		Total distribuite	122.525

Anul trecut, în urma revoltei din Brașov, am considerat ca fiind momentul venit în care trebuia neapărat să prezentăm Ocidentului marea tragedie a poporului român încăput pe mâna comunistilor. Datele de care dispuneam însă erau cu totul insuficiente pentru o prezentare a epopei poporului nostru cât de cât corespunzătoare, și totuși ceva trebuia de făcut. Pe baza datelor din reviste și ziare precum și a câtorva cărți care m'au ajutat, am reușit să public "Romania, Beyond the Limits of Endurance". Asupra acestei cărți am primit mai multe scrisori. Redau una care mi-a venit din partea dlui Jean-Marie Le Pen, președintele partidului politic FN din Franța, scrisă la 20 Decembrie 1988:

"Iubite domn,

"Am citit cartea dvs. cu mult interes și țin să vă mulțumesc de două ori pentru ea, întâi pentru că am avut onoarea să primesc lucrarea dvs. și apoi pentru că ea expune fapte puțin cunoscute de europeni și de ceilalți oameni din lumea liberă."

"Comunismul este atât de atroce încât încearcă să smulgă sufletul fiecărei națiuni, dar pentru că este profund materialist, el crede că poate să realizeze acest lucru distrugând ceea ce este corp și carne în om, cu toate suferințele pe care le implică. Dar sufletul rămâne. Fața gravă a lui Ion Golea, ucis de comunisti, dar a cărui privire exprimă eternitatea unor certitudini spirituale și intelectuale care simbolizează atât de tragic destinul națiunii române. Stiu în ce măsură suferă azi poporul român în propria sa carne, în momentul în care călăul său încearcă să ștergă orice urmă materială a trecutului și a culturii sale bi-milenare."

"Cu mulțumirile mele reînnoite, vă rog să primiți expresia celor mai alese sentimente. — Jean-Marie Le Pen."

— Tot în Franța, în revista Rivarol, din 24 Februarie 1989 a apărut scurtă recenzie a acestei cărți, sub titlul: România:

Martiriul României nu a început odată cu venirea lui Ceaușescu, ci toate că el a împins suferința ei "dincolo de limitele răbdării" (ca este și subtitlul cărții), ci dela venirea Sovieticilor, atunci când P număra doar 972 membri, care însă s'au înmulțit repede și au reușit: prindă țara în chingi, asfixiindu-o economic și descreștinându-sistematic după mascarada de alegeri care au avut loc în 194 Sprijinindu-și studiul pe documente, Traian Golea ajunge evenimentele recente ca revoltele dela Iași și de la Brașov. Va înțelege Occidentul acest apel desperat? (Romanian Historical Studies, 10 Euclid Ave., Miami Beach, Fla. 33139).

Tot despre această carte scrie și ziarul Lupta, Nr.119 din 15 Aprilie 1989, la rubrica "Cărți noi", de unde extragem următoarele:

Anul trecut a apărut, publicată în editura Romanian Historical Studies, o carte importantă atât pentru români cât și pentru cercetătorii americani interesați în problemele țării noastre. Lucrarea poartă titlul "Romania, Beyond the Limits of Endurance", și este semnată de Traian Golea."

"Lucrarea acoperă perioada ultimelor decenii din sbuciumata istorie contemporană a României, mai exact de la preluarea puterii de către comuniști..."

"Unul dintre capitolele cele mai interesante ale volumului îl reprezintă cel referitor la luptele de partizani din România în perioada care a urmat întoarcerii armelor împotriva Germaniei și ocupării României de către URSS. Aceasta este și perioada cea mai puțin cunoscută, mai cu seamă de emigrația românească mai recentă."

"Cititorul este în măsură să afle felul în care a fost organizată teritorial rezistența armată împotriva ocupanților sovietici și a comuniștilor pe care această armată i-a adus la putere...."

"Activitatea acestor mișcări de rezistență a fost eroică și ea merită să fie cunoscută. Ea probează că regimul comunist nu a fost acceptat de marea masă a populației. Partizanii nu ar fi putut activa fără sprijinul și ajutorul țăranilor din zonele lor...."

"Mișcarea a fost disolvată abia după ce țăranii au fost arestați și torturați, împiedecați să circule. Lipsiți de hrană, de haine și de informații, partizanii au devenit o pradă ușoară pentru trupele de securitate. Cei mai mulți dintre ei au murit eroic, cu arma în mână. Cei prinși au fost torturați până la moarte, fie executați după interogatorii."

"Anihilarea mișcărilor de rezistență a fost acompaniată de înăsprirea condițiilor de existență ale țăranilor care rămăseseră fără nicio protecție. În acel moment a fost declanșat procesul de colectivizare."

"Volumul lui Traian Golea nu este o carte de istorie. Dar o viitoare carte de istorie a României nu va putea ignora această lucrare."

Aici terminăm cu citatele.

În 1988 Părintele Vasile Hațegan, acela care a construit cea mai frumoasă biserică în stil românesc din Statele Unite, Sfânta Maria, împreună cu complexul de clădiri care formează centrul cultural românesc din Cleveland și care include un muzeu de artă românească și o bibliotecă cu cărți românești sau tratând probleme privind România, a publicat o carte intitulată "Romanian Culture in America". În dedicația cu care ne-a trimis cartea spune:

"De Golea, soartea v-a adus în mijlocul nostru și n-ați stat cu mâinile legate, ci ați contribuit foarte mult la promovarea culturii, pentru care fapt aveți toată admirația mea. — Rev. Vasile Hațegan."

În cuprinsul cărții, la capitolul "Individual Contributions in Promoting Culture", cu referire la Traian Golea Părintele Hațegan spune: "În timpul dominației ungurești în Transilvania Badea Cârțan obișnuia să treacă peste Carpați la București, să-și încarce desagi cu cărți românești și să se întoarcă acasă unde le distribuia gratuit oamenilor pentru a le citi."

"Un astfel de om este Traian Golea din Miami. După ce a trăit mulți ani în Germania, unde a publicat o serie de cărți despre România în limbile germană, franceză, engleză și română, a emigrat în America unde continuă să distribue gratuit cărți despre România la biblioteci și institute... El duce și o campanie de contracarare a intensei propagande maghiare pentru recăștigarea Transilvaniei. Aici este vorba de dedicație și de abnegație la cel mai înalt grad."

În 1974 când am venit în Statele Unite, pentru a-mi asigura existența am cumpărat o casă cu apartamente de închiriat în Miami Beach. În 1980, când am reînviat editura de Studii istorice Românești, mi-am procurat și mașini pentru o tipografie, pentru că nu câștigam atâta încât să pot plăti imprimatul. În plus, în luarea acestei hotărâri a mai intervenit și un factor psihologic, și anume, dacă ai tipografie, trebuie să și faci ceva cu ea. Existența ei te îndeamnă la treabă, și înlătură multe alte piedici altfel de neînvins.

Tipografia menține un apartament ocupat, care dacă s'ar închiria ar aduce un venit de 3.000 dolari pe an. Inventarul de care dispune și care este folosit exclusiv pentru lucrările pe care le publică editura noastră, se ridică la cca 16.000 de dolari. Cheltuielile medii anuale care însă nu

inclus chiria presumpțivă, se ridică la cca 8.000 de dolari.

La ora actuală în tipografie se găsesc cca 11.000 volume din cele 7 titluri anunțate mai sus. Parte din cărți au fost terminate mai de mult dar din motive de economie de timp și mai ales de cheltuieli de expediție, ele vor fi expediate începând din anul acesta. Toate aceste cărți au fost trase în 1.600 exemplare, din care cca 1.200 sunt destinate marilor biblioteci publice și universitare cât și diferitelor institute de cercetări istorice. Restul de 400 sunt rezervate persoanelor particulare care vor să le aibă contra cost. Ca cele 1.200 de cărți a câte 7 cărți destinate bibliotecilor și institutelor să fie expediate, va fi nevoie de o cheltuială de aproximativ 7.200 dolari, socotind în medie costul expediției unui astfel de pachet intern și în străinătate cu poșta normală la 6 dolari.

Aceste cărți constituie obolul meu pentru cea de a 70—a aniversare a Reîntregirii României, sau ca să folosesc un termen devenit modă, Romfest de unul singur. Așa am înțeles și înțeleg eu rostul meu în exil, să apăr interesele neamului în fața lumii din afară, a lumii străine, prin punere la dispoziția ei mărturii istorice asupra existenței și ființei noastre ca neam. Întregirea României a fost obținută în tranșee în luptă cu cei ce ne-au crotopit pământul și cu sacrificiul a mii de vieți, după ce în prealabil marile cancelarii ale lumii au fost cucerite pentru dreptatea cauzei noastre prin persuasiune politică și propagandă. Această întregire trebuie apărată tot acolo, în lumea din afară, printr-o permanentă strădanie de afirmare a drepturilor noastre în aceste provincii. Basarabia ne este răpită, Transilvania ne este contestată, și neamul întreg ne este amenințat în existența sa, iar noi ne comportăm în cele mai multe cazuri ca niște oameni fără griji, sau mai rău, ne mâncăm unii pe alții.

În general se nesocotește că jocul forțelor determinante în relațiile dintre națiuni are loc numai pe scena internațională. Întreaga activitate culturală și patriotică de pe scena națională ar trebui să servească ca sursă de inspirație și ca arsenal de argumente în lupta de afirmare a noastră pe plan internațional, pentru că drepturile noastre numai acolo pot fi apărate.

Aprilie 1989

UNIUNII PENTRU CREDINȚA ȘI LIBERTATE condusa de Par. Gh. Calciu-Dumitreasa

FILIALA DIN SUDUL FLORIDEI

Convinsi fiind de nevoia unirii exilului românesc în jurul unui om de curaj, de atitudine și de acțiune, încă de când a apărut Părintele Calciu pe ecranul politic al exilului, în vara anului 1986, românii din sudul Floridei grupați în jurul Asociației Române de sub conducerea dlui Traian Golea, din propriu imbold, în Septembrie al aceluiaș an, au inițiat o cotizare lunară de 5 dolari, bani care trebuiau să fie ținuți la dispoziția domniei sale cu scopul de a-i mijlocii acțiunile și în acelaș timp să-i asigure independența financiară față de orice alte cercuri politice românești sau străine bogate și influente, dar care ar fi putut să-l atragă pe făgașuri altele decât îndemnurile cugetului său. Scoteala a fost simplă, presupusă realistă și cât se poate de modestă, și anume: ar fi fost foarte probabil că s'ar fi putut găsi 1.000 de români refugiați care să doneze fiecare câte 5 dolari pe lună, ceea ce ar fi însumat 5.000 de dolari pe lună, cu care Păr. Calciu ar fi avut asigurată subzistența, libertatea de mișcare și mai ales aceea de acțiune.

Odată pe lună membrii grupului se strâneau pentru a discuta diferite probleme legate de viața locală cât și de ale exilului românesc în general. Ne-am anunțat Păr. Calciu existența ca grup cât și inițiativa de a cotiza pentru a strânge un fond cu care să contribuim la susținerea acțiunilor sale. Probabil că din cauza unor greutăți și lipsă de posibilități umane de a organiza un centru cu un sediu, banii nu au fost trimisi Păr. Calciu. S'au strâns vreo 370 dolari, ca apoi, după vreo șase luni, acțiunea de strângere a banilor să înceteze.

În primăvara anului 1988 Păr. Calciu a înființat Uniunea pentru Credință și Libertate, iar în vară, pentru 20 August, a lansat un apel prin care a chemat întreg exilul să facă demonstrații în toate centrele românești împotriva dărâmării satelor în România. În dorința de a răspunde acestui apel, dl Golea a convocat grupul initial format în 1986 și a expus dorința sa și nevoia momentului de a se răspunde apelului Păr. Calciu, prin a organiza o demonstrație de stradă cu răspândire de manifeste în limba engleză la populația locală. La întrunirea de organizare a acestei demonstrații grupul participant s'a

constituit în filială a Uniunii pentru Credință și Libertate și a lansat la rândul ei un apel pentru participare la o demonstrație locală. Redăm mai jos extras din reportajul trimis la timp presei din exil, dar care nu s'a bucurat de prea multă considerație, pentru că, vezi Doamne, ea, scumpa noastră presă românească din lumea liberă, are preocupări, mult mai serioase și mai importante decât să semnaleze (nici vorbă să promoveze) acțiunile protestatate anticomuniste ale exilului și așa atât de puține și de debile. De ce să ne mai mirăm atunci că în țară nu au loc mai multe semne de răscoală împotriva comunismului? În țară lumea are de învins groaza față de represiunile poliției, pe când exilul nu—și poate învinge tembelismul și nepăsarea față de propriul neam. Dăm extrasele din reportaj:

"Coloana de mașini purtătoare de placarde cu lozinci de protest împotriva dărâmării satelor, cu drapel românești și americane, s'a format Sâmbătă, 20 August, la 3,30 PM, la Young Circle, de unde s'a îndreptat spre primăria orașului. Poliția de circulație i—a asigurat libera trecere."

"Ajunși în fața primăriei, pe platforma ridicată a intrării ei somptuoase, publicul demonstrant s'a înșirat cu placardele și drapelurile respective. La scurtă vreme a apărut și doamna Mara Giuliani, primărița orașului Hollywood, care și—a dat foarte bucuros asentimentul ca demonstrația să aibă loc și care în același timp a ținut să fie prezentă la această manifestație."

"În fruntea comunității românilor prezenți se aflau trei preoți ortodocși: Păr. Traian Petrescu de la biserica Sf. Treime din Miramar, Păr. Emil Nedescu de la biserica Sf. Cruce din Hollywood și preotul pensionar Romulus Radu care, ca mai în vârstă, a ocupat locul de cinste din mijloc. S'a oficiat o scurtă ectenie urmată de rugăciuni alese pentru astfel de împrejurări."

Dl Ing. Dr. Claudiu Mătase a explicat în limba engleză doamnei Giuliani și publicului american, ce se plănuește în România și rostul acestei demonstrații."

"A urmat apoi un scurt discurs în românește a dlui Golea, care a vorbit despre rostul și nevoia acestei demonstrații."

"La sfârșit a vorbit doamna Giuliani, exprimându—și atașamentul total al ei și al populației orașului pentru cauza nobilă a acestei

demonstrații, față de care poporul american nu poate să rămână indiferent."

"Doamna Giuliani apoi a semnat Protestul întocmit și prin asta a deschis lista semnăturilor participanților la această manifestație."

În luna Septembrie Doamna Doina Cornea, de acum devenită legendară, a lansat renumita ei scrisoare deschisă adresată lui Ceaușescu, prin care a protestat împotriva dărâmării satelor, scrisoare în care, în încheiere, adresându—se românilor din exil, îi roagă să se solidarizeze cu conținutul ei și s'o răspândească în lumea liberă în scopul de a obține și solidarizarea acestora cu soarta poporului român. Liga pentru Apărarea Drepturilor Omului din Paris și—a asumat sarcina să strângă semnăturile de solidarizare ale românilor din diasporă pe care apoi să le trimită atât Bucureștiului cât și cancelariilor vestice. Pentru o acțiune locală mai vastă de solidarizare cu scrisoarea doamnei Cornea dl Golea a făcut apel și la colaborarea celor două biserici române ortodoxe locale. Redăm textul lansat în acest scop cu această ocazie:

DECLARAȚIE DE SOLIDARIZARE

"Noi românii din sudul Floridei, membri ai bisericii Sf. Treime din Miramar, ai bisericii Sf. Cruce din Hollywood și ai Asociației Române din Sudul Floridei, ne solidarizăm cu protestul adresat Președintelui Consiliului de Stat din România de către Prof. Doina Cornea din Cluj și cosemnat de alți 12 apărători ai drepturilor omului și luptători pentru libertatea poporului român, toți rezidenți în România."

"Doina Cornea își începe scrisoarea—protest cu cuvintele:

"'Nedemni am fi de neamul din care facem parte dacă nu am sta alături de sutele de mii de familii țărănești care vor fi obligate să ia calea pribegiei.' Cu atât mai nedemni am fi noi românii din lumea liberă dacă nu ne—am solidariza cu aceia care, în țară fiind, își riscă existența prin protestul lor împotriva nimicirii vetrelor noastre strămoșești."

"Toți aceia care mai păstrează o licărire de demnitate națională și de dragoste pentru neamul lor sunt chemați să semneze această Declarație de solidarizare."

(Au fost colectate 80 de semnături).

Acelaș reportaj în continuare mai spune:

"Textul scrisorii protest a doamnei Cornea a fost tradus în limba engleză și în prezent este în curs de pregătire răspândirea ei la o scară mai largă ziarelor și oamenilor politici din USA."

"Doritorii să colaboreze la difuzarea acestei scrisori în lumea liberă pot cere dlui Traian Golea, 1029 Euclid Avenue, Miami Beach, Fla. 33139, numărul de exemplare dorit, sau pot să ceară un singur exemplar pe care apoi să-l multiplice după nevoie. — 17 Noembrie 1989 —

Părintele Calciu ne-a autorizat să răspândim această scrisoare în numele filialei locale a Uniunii pentru Credință și Libertate.

Din anuare pe anul în curs dl Golea a extras adresele înalților funcționari ai Casei Albe în frunte cu Președintele Bush și Vice—Președintele Dan Quayle, cât și a Secretarului de Stat Baker și a înalților funcționari de la Departamentul de Stat. Apoi a senatorilor și deputaților cari fac parte din diferitele comisii de politică externă și Ways and Means, a reprezentanțelor diplomatice de la Washington, a ziarelor mai mari cât și a posturilor de radio și televiziune, a tuturor ziarelor și organizațiilor grupurilor etnice din Europa de răsărit de pe cuprinsul Americii de Nord. Pe urmă am avut norocul să dăm peste lista la zi cu adresele ziarelor din toate țările din Europa de Vest, ca Germania, Austria, Franța, Belgia, Italia, Elveția și din țările nordice. Mare bucurie am avut când am dat peste adresele ziarelor din țările zise socialiste, ca Rusia, Polonia, Yugoslavia, Cehoslovacia, Ungaria, și mai ales a tuturor ziarelor din România, cari toate au primit scrisoarea de protesat a Doamnei Cornea.

Găsirea și alegerea acestor adrese cât și transcrierea lor pe plicuri purtând entetul centralei Uniunii pentru Credință și Libertate, completat cu cel al filialei din Sudul Floridei, a luat mai mult timp. La 28 Februarie au fost expediate primele 210 scrisori în America de Nord și 307 în Europa. La 2 Martie au plecat alte 310 scrisori spre Europa. La 19 Martie au mai fost trimise în Statele Unite încă 348 scrisori, și în Europa 108. În total au fost expediate 1283 plicuri, cu un cost total de timbre de 465,85 dolari. Datele de mai sus sunt consemnate în procesele verbale ale Filialei întocmite adhoc și purtând semnăturile gestionarilor respectivi.

Sarcina de tipărire a scrisorii a fost preluată de dl Constantin Mozik. Pregătirea plicurilor a fost făcută de dl Golea, care a asigurat și găsirea și trierea adreselor, cu a căror copiere pe plicuri s'a ocupat în primul rând și la mare distanță de ceilalți, dl Radu Constantinidi, urmat de dl Năstase Pârlea, Nicolae Bojin și Constantin Mozik.

În luna Martie a anului curent Păr. Calciu a găsit de cuviință să aducă un omagiu binemeritat doamnei Doina Cornea care a fost difuzat de mai multe ori de Europa Libera spre țară. Acel omagiu al Păr. Calciu poartă ca motto: "Trăim într'o Românie care se năruie pentru că existăm într'o lume ale cărei valori și idealuri ancestrale, ca Adevărul, Curajul, Iubirea, ca și spiritul de sacrificiu, Credința, au fost călcate". Mai departe, printre multe alte elogi aduse Doamnei Cornea, Păr. Calciu spune: "Astăzi am fost la Departamentul de Stat și am avut bucuria să constat cât de cunoscută sunteți acolo. Toți vorbesc cu respect și admirație de Doina Cornea: Secția pentru probleme românești din Departament, Comitetul de la Helsinky, Supravegherea Estului, etc. M'am simțit mândru că aparțin și eu unui început de luptă pe care dumneavoastră l-ați crescut până la dimensiuni internaționale."

"Toți suntem angajați în această luptă alături de dumneavoastră, toți ne străduim să vă multiplicăm și să vă răspândim cuvintele pentru a le crește impactul în lumea occidentală.

"Uniunea Română pentru Credință și Libertate, Filiala noastră din Hollywood, Florida, a scos un manifest în limba engleză pe care l-a subintitulat 'Extrase dintr'o scrisoare către președintele Ceausescu.

"Sunt citate din scrisoarea pe care ați adresat-o lui Ceausescu în legătură cu distrugerea satelor, și care începe așa: Nedemni am fi de neamul din care facem parte dacă nu am sta alături, prin protestul nostru, de sutele de mii de familii țărănești care vor fi nevoite să ia drumul pribegiei din casele lor."

Părintele Calciu își încheie omagiul adus Doamnei Cornea cu cuvintele: "...tot mai răsună din când în când glasul unei demnități românești, tot mai stă trează conștiința comună a celor vii și strigătul de sacrificiu al celor morți. Tot se mai naște o Doină Cornea, nu profesoară la Cluj, ci simbolul unei rezistențe curajoase și fără compromis.... Mai avem motive să fim optimiști. Si suntem. Mai avem motive să credem în resursele de generozitate și eroism ale poporului român. Si mai ales, avem motive să fim mândri de

dumneavoastră, doamnă Doina Cornea. Dumnezeu să vă ocrotească."—
Preot Gheorghe Calciu."

Prin protestul ei împotriva distrugerii satelor în România doamna Doina Cornea a salvat onoarea poporului român, pentru că prin ea poporul român și-a ridicat glasul împotriva celei mai groaznice nelegiuri pe care o poate săvârși un conducător dement ajuns în fruntea unei cete de netrebnici erijați în guvern împotriva propriului lui popor, și a cărui existență se sprijină exclusiv pe forța baionetei. Doamna Doina Cornea și-a ridicat glasul de protest împotriva distrugerii vetrelor noastre strămoșești. Impotriva acelor sute de mii de baionete pe care se reazimă regimul comunist al lui Ceaușescu s'a ridicat glasul firav al doamnei Cornea, al cărei credință și curaj însă a reușit să străpungă zidul de groază și teroare și să se răspândească până la marginile pământului. Doamna Cornea a reușit să câștige simpatia și solidarizarea lumii civilizate pentru durerile și nedreptățile ce se săvârșesc împotriva poporului român, și în acelș timp să îndrepte oprobiul întregii lumii împotriva bandeii de nemernici de la București. Este forța spirituală a omului de credință și curaj care a reușit să înfrunte și să străpungă zidul de groază și de și teroare care ne ține neamul încâtușat.

Filiala Uniunii pentru Credință și Libertate din Sudul Floridei, integrată de acel "grup restrâns", cum le place unor înfumurați locali să-l eticheteze, își exprimă cu mândrie satisfacția de a fi fost ea aceia care în lumea liberă a prins din sbor și a răspuns cu elan chemării neamului transmisă prin glasul lui Doina Cornea, aducându—și astfel obolul ei pentru salvarea a ceea ce avem mai scump ca neam pe lume: vetrele noastre strămoșești.

Aprilie 1989.

IN SPRIJINUL BASARABIEI

În ultima vreme, de când curentul de liberalizare a cuprins Uniunea Sovietică și odată cu care s'au ivit și manifestările de independență a popoarelor înghițite în colosul sovietic, în sânul Națiunilor Captive a reînviat dorința de a deveni mai activi, de a se căuta o cale spre a veni în ajutorul aceluia care înfruntă prigoana și și-au ridicat glasul de protest împotriva dominației sovietice. Aici este vorba în mod deosebit de Țările Baltice, de Basarabia și de Ucraina, pentru că Polonia și Ungaria nu mai vroiau să participe la astfel de manifestații "pentru a nu turbura desfășurarea evenimentelor" din țările respective. În această nouă perspectivă de activitate ne-am încadrat și noi, Românii, care aveam deacum dubla calitate "oficială", de reprezentanți ai Moldovei și ai României.

În anul 1989 manifestația Națiunilor Captive în sudul Floridei a fost fixată pentru 22 Iulie. Cu câteva zile înainte de această dată, din presa exilului am obținut reportaje asupra marelui demonstrații din Chișinău de la 25 Iunie, când optzeci de mii de Basarabeni au aprobat cu hotărâre și entuziasm moțiunea care cuprindea revendicările lor de independență culturală și politică. Am reușit să traducem și să multiplicăm la timp acest reportaj încât la manifestație am putut pune în fața fiecărui participant reportajul de la Chișinău de două pagini, însoțit de o broșură "Bessarabia and Bucovina", care a apărut mai înainte în editura Studii Istorice Românești. În plus, participanții au mai primit câte o copie a ultimei scrisori a Doamnei Doina Cornea care a fost tradusă, multiplicată și răspândită de către filiala din sudul Floridei a Uniunii pentru Credință și Libertate, condusă de dl Golea.

Din Proclamația președintelui Bush pentru Națiunile Captive lipsea mențiunea că și Basarabia duce o luptă dâră pentru independență, proclamație care ne-a venit după 22 Iulie. În fața acestei situații, Asociația Românilor din Sudul Floridei de sub conducerea dlui Golea, a trimis o scrisoare președintelui Bush prin care i—a mulțumit pentru sprijinul dat Națiunilor Captive, dar în acelaș timp și—a exprimat și regretul că Președintele a omis în Proclamație să menționeze și lupta și străduințele Basarabenilor. Scrisoarea către Președinte a fost însoțită de două anexe, una cu reportajul asupra marelui demonstrații de la Chișinău, iar cealaltă cuprindes un scurt istoric al relațiilor româno—ruse.

La 27 August 1989, adică prima Duminecă după data fatidică de 23 August, ziua semnării pactului Hitler—Stalin, Chișinăul a cunoscut cea mai mare manifestație la care au participat peste 300.000 de demonstrați și care, după cele afirmate de programul televiziunii ruse Vremja, a transformat Piața Victoriei din Chișinău într'o mare de drapele tricolor. Și totul s'a făcut "în ciuda avertismentului Moscovei din ziua precedentă".

La această extraordinară demonstrație s'a cerut anularea aceluși pact Stalin—Hitler pe care cu această ocazie Basarabenii l-au numit atât de sugestiv "Târgul dintre doi hoți". În fața acestei copleșitoare manifestații a Basarabenilor și în susținerea în lumea liberă a luptei lor de desrobire, se cuvenea imperios ca și exilul românesc să facă ceva în sprijinul lor. Cu scrisori cu text pretipărit se puteau bombarda toate personalitățile și organizațiile politice ale lumii libere, cerându-le să anuleze pactul Hitler—Stalin. Editura Studii Istorice Românești s'a declarat dispusă să furnizeze aceste cărți postale (vezi modelul inclus) în cantități nelimitate, pentru a înlesni ca mapamondul să ia act și să satisfacă cererea Basarabenilor.

Pe unul din placardele demonstrațiilor din Chișinău s'a putut descifra lozincă: "Azi, ori niciodată!". Acesta a fost momentul Basarabiei, "Azi, ori niciodată!". Cu această lozincă "Azi, ori niciodată!" trebuia să le sărim și noi într'ajutor. Dăm mai jos darea de seamă despre

ACTIUNEA DE SPRIJINIRE A CERERII BASARABENILOR

Acțiunea de sprijinire a cererii Basarabenilor a fost inițiată de Asociația Română din Sudul Floridei condusă de dl Traian Golea, care este membră a organizației Națiunilor Captive. În cadrul acestei organizații și împreună cu reprezentanțele Lituaniei, a Letoniei și a Estoniei s'a pus la cale acțiunea de bombardare cu cărțile postale care s'a dus în exilul românesc cât și în cel al Țărilor Baltice în toamna anului 1989. Prin această acțiune am dorit să transmitem forurilor conducătoare ale Occidentului cererea milioanei de demonstrați din interiorul Rusiei ca să declare nul acest pact din care au decurs anexările de către Rusia a acestor state și provincii cât și toate celelalte nenorociri deslănțuite de cel de al doilea război mondial. Asociația Română s'a declarat a fi gata să suporte cheltuielile legate de o astfel de acțiune și să presteze munca pentru realizarea ei.

Pentru a obține o cât mai largă popularizare a acestei acțiuni aveam nevoie de colaborarea presei din exil. Pentru asta am făcut apel la intervenția Păr. Calciu. Până când însă proiectul a ajuns la el în formă definitivă după mai multe convorbiri telefonice și până când dânsul între două drumuri a reușit să facă scrisoarea către ziare, a trecut mai bine de o lună de zile. Din moment însă ce scrisoarea Păr. Calciu către ziare a fost lansată, am intrat în legătură cu ziarile, începând cu Solia, unde Prea Sfințitul Nathaniel a răspuns cu multă bunăvoință. Scuzându-se că convenția tarifară cu poșta nu-i permite să includă în corpul ziarului foi volante (cum ar fi fost cărțile postale), Prea Sfințitul Nathaniel s'a oferit să ne dea tot sprijinul în a publica în corpul ziarului, în măsura în care spațiul îi permite, a oricărui text necesar pentru această acțiune. Tot la Solia ne-a surprins plăcut atitudinea binevoitoare a doamnei Manuela Cruga, redactoare pentru partea în limba română a ziarului. Dânsa s'a arătat chiar dispusă să distribuie direct cărți postale la bisericile ținând de Episcopie. Și Prea Sfințitul Pușcașu, episcopul uniților ne-a arătat aceeași bunăvoință în ce privește participarea ziarului Unirea la această acțiune. exprimându-și bucuria că, în sfârșit, se face ceva și pentru Basarabia. La fel dl Bălașu de la Cuvântul Românesc, dl Dan Costescu de la Lumea Liberă și dna Elisabeta Păunescu de la Miorița Noastră au răspuns cu bunăvoință și au publicat atât apelul cât și lista de adrese într'o formă mulțumitoare. În plus, au băgat în fiecare exemplar câte o coală de 4 cărți postale. Răspunsul acestor ziare a fost cam în forma în care am proiectat acțiunea inițial. Trebuie să menționăm totuși că mai multă bunăvoință a arătat dna Păunescu, care pe lângă publicarea apelului nostru și includerea de cărți postale în corpul ziarului, împreună cu dl Stefan Theodoru a distribuit cărți postale credincioșilor pe la bisericile din New York. Micro—Magazin a acceptat și el cu gura pe jumătate să colaboreze la acțiunea S.O.S Basarabia, obligație de care până la urmă s'a achitat cu inima zbîrcită în patru, iar ziarul Lupta a dlui Mihai Korne, ediția americană, prin glasul autorizat chiar a dlui Korne, a refuzat din capul locului orice, motivând că nu vede rostul acestei acțiuni.

Ziarelor le-au fost trimise următoarele cantități de carti postale:

Cuvântul Românesc 4.800 coale a 4 cp	19.200
Lumea Liberă 2.500 coale a 4 cp	10.000
Miorița Noastră 2.000 coale a 4 cp	8.000
Ziarul America, 1.500 coale a 4 cp	6.000

Unirea, 1.500 coale a 4 cp	6.000
Micro Magazin a primit taiate	6.000
In total ziarelor le-au fost trimise cărți postale	55.200

Asociația noastră s'a oferit să pună la dispoziția exilului orice număr de cărți postale ar fi fost cerute, chiar dacă această cifră ar fi ajuns la un milion. Entuziasmul exilului românesc pentru cauza Basarabiei a fost însă departe de capacitatea noastră de livrare. Socoteala noastră de la început a fost că prin cele 6 — 7 ziare care apar în Statele Unite și a căror tiraj total se ridică cam la 25.000, dacă fiecare din ele ar fi acceptat să includă câte o coală de patru cărți postale în fiecare exemplar, am fi avut dintr'o lovitură 100.000 de cărți postale ajunse în mâna compatrioților. Estimând că dacă 30 — 40% din abonații acestor ziare vor răspunde chemării de a le adresa, semna și trimite, am fi avut cca 30 până la 40 mii de cărți postale trimise pe această cale, și operația ar fi putut fi repetată cu ediția următoare. După cum vom vedea din datele de mai jos, socoteala noastră nu a fost tocmai realistă. În unele cazuri nu am prevăzut restricțiile impuse de poștă de a nu permite să se includă foi volante, cum a fost cazul Soliei, iar la altele am scontat pe mai multă bunăvoință, cum a fost cazul cu Micro—Magazin, și nu ne—am așteptat deloc la refuzul dlui Mihai Korne.

Paralel cu distribuirea cărților postale prin ziare, am apelat și direct la anumite persoane pe care le știam că răspund la astfel de chemări încă din 1985, de la o acțiune asemănătoare, când tot prin cărți postale am protestat împotriva prea binevoitoarei atitudini a Congresului american față de revizionismul unguresc. Si experiența câștigată cu răspândirea scrisorilor de protest ale doamnei Doina Cornea ne—au servit la identificarea acelor refugiați români care răspund la astfel de chemări. Unele din aceste persoane au acceptat să trimită direct câteva zeci sau chiar setul complet de o sută de cărți postale, iar alții au cerut chiar mai multe și s'au transformat ei înșiși în centre de distribuire în cercurile—lor și pe la bisericile la care aparțin. Primul care a cerut mai multe cărți postale a fost dl Stefan G. Theodoru, de la New York, poetul, care la propunerea mea a răspuns foarte prompt: "bine domnule Golea că s'a terminat cu Transilvania și mai facem ceva și pentru Basarabia". Dl Theodoru mi—a cerut să—i trimit la început 1.500, ca apoi să—mi mai ceara încă de două ori câte 1.500, adică în total 4.500 c.p.

Tot la New York dl Aurel Vlad, care ne—a ajutat la răspândirea

scrisorilor doamnei Doina Cornea, ne—a cerut 1.500 de c.p., ca apoi să mai ceară 500.

Apoi am apelat la dl Cornel Popa din Detroit, care ne—a ajutat foarte mult în acțiunea de protest (tot cu cărți postale) dusă în 1985 împotriva revizionismului unguresc, cât și la răspândirea scrisorilor doamnei Doina Cornea. Dl Cornel Popa a acceptat din capul locului foarte bucuros să participe la acțiune și mi—a cerut 1.500 c.p., ca mai târziu să—mi mai ceară 3.000. În colaborare cu doamna Manuela Cruga dela Solia le—au distribuit în regiunea Detroit—ului.

La Chicago Păr. George Gage, de la biserica Sf. Maria, a format un centru de distribuire și de adresare a cărților postale, urmand ca compatrioții doar să le semneze și să le timbreze. Lui i—am trimis la 17 Octombrie 6.000 de cărți postale. Păr. Gage mi—a spus: "domnule Golea. problema Basarabiei este prea importantă pentru noi pentru a nu—i da atenția cuvenită și a nu o trata cu toată seriozitatea. În parohia mea am cca 100 familii. Sper să le pot convinge ca fiecare să accepte un sacrificiu de \$ 7.50 pentru a cumpăra 50 de timbre de 15 cenți ca să expediem 50 de cărți postale, urmând ca noi să le scriem și ei doar să le semneze". Ca să te angajezi să scri 6.000 de adrese ale destinatarilor, și tot atâtea adrese ale expeditorilor, oricine dintre noi care face un mic efort de imaginație își dă seama de marea sarcină la care s'a angajat Păr. Gage și colaboratorii săi și s'o ducă la bun sfârșit. Cu atât mai de laudat este atitudinea exemplară față de o problemă majoră națională pe care a luat—o Păr. Gage cu cât am întâlnit atâtea compatrioți care au refuzat să scrie măcar 20—30 de adrese, ceea ce le—ar fi cerut un efort de vreo 20—30 minute. Dar Păr. Gage ne—a surprins și mai mult când la 19 Noembrie ne—a mai cerut încă 4.000 de cărți postale, ajungând astfel la un total de 10.000 c.p.

Păr. Calciu a acceptat să dăm telefonul dânsului și al doamnei Brașoveanu ca centru de distribuire de c.p. pentru regiunea Washingtonului. Totuși, pentru Washington am luat contact cu dl Aristide Nicolae, pentru că pe Păr. Calciu cu greu îl prinde cineva acasă. Dlui Aristide Nicolae i—am trimis din capul locului 500 c.p., ca la scurtă vreme să—mi mai ceară 500, iar la 30 Octombrie să mai vrea 5.000 și la 7 Noembrie încă 5.000, ajungându—se astfel la un total de 11.000 de cărți postale distribuite de dl Aristide Nicolae din care, este adevărat, Păr. Calciu a luat 2.000 pentru colonia de români din Portland, Oregon.

Dl Aristide Nicolae ne—a dat adresa unui român inimos, Dr. Liviu

Festeag din Amherst, New Hampshire, care contactat fiind ne-a cerut 800 c.p. și a dlui Gheorghe Dascălu din Los Angeles, care ne-a cerut 500 c.p.

În Los Angeles, la sugestia Păr. Calciu, s'a mai format un centru de distribuire de c.p. prin dl Dan Păun, el fiind reprezentantul Uniunii Pentru Credință și Libertate în California. Dl Dan Păun a cerut 1.500 c.p.

În Canada pe o carte poștală. pentru străinătate se pune un timbru de 48 cenți, adică cam atâta cât se pune în USA pe o scrisoare par avion pentru străinătate. Această situație a făcut pe mulți compatrioți din Canada să fie rezervați față de acțiunea noastră, dar nu pe toți. Așa de ex. la biserica Sf. Gheorghe din Toronto, Păr. Handrabur și cu dl Anghel Zaharia au convins Consiliul parohial ca să susțină financiar această acțiune. Consiliul a aprobat să acopere costul timbrilor pentru 500 c.p., ceea ce face cam 250 dolari. La vreo săptămână Consiliul a mai aprobat să plătească timbrele pentru încă 1.000 de cărți poștale, adică încă 480 dolari, bani luați dintr'un fond pe care biserica îl avea pentru acțiuni caritative. Ei, Păr. Handrabur și cu dl Zaharia, au reușit să convingă membrii Consiliului cu argumentul că nimic nu poate fi mai caritativ decât să-ți ajuți frații ca să scape de sub jug străin, care a fost în realitate scopul acțiunii S.O.S. Basarabia.

Dl Zaharia a luat contact și cu alte centre din Canada și mi-a cerut să trimit 500 c.p. Păr. Martinian Ivanovici din Regina, Sask.

Încă de la începutul acțiunii, când am trimis primele scrisori prin care am anunțat bombardamentul cu cărțile poștale, dl Anton Ciuntu din Ontario, Canada, cunoscut exilului prin volumele sale de poezii, foarte bucuros ne-a răspuns că tocmai își bătea capul să iscodească o acțiune cu care să vină în ajutorul basarabenilor, ca să ne manifestăm într'un fel simpatia pentru ei și mai ales solidaritatea noastră cu lupta lor de descătușare din ghiarele Sovietelor, încât acțiunea S.O.S. Basarabia o considera ca mai mult decât bine venită. Mi-a cerut 500 c.p. pentru el și mica colonie de români de acolo, iar la 18 Noembrie ne-a mai cerut încă o sută.

La 30 Octombrie dna Rodica Patrichi din Los Angeles ne-a cerut 150 c.p., ca la vreo două săptămâni să ne mai ceară 1.250. Dânsa a scris singură toate adresele destinatarilor și numele și adresa expeditorilor pe cele 1.400 c.p. pentru cercul de cunoștințe și prieteni pe care a reușit să-i convingă să participe la acțiune.

La 17 Noembrie dl Jean Dinu din Texas ne-a cerut 1.500 c.p.

Tot la începutul lui Octombrie prin contacte directe am trimis:

Dl Eugén Popescui San Diego	500
Dr. Alexandru Ronnett, Chicago,	500
Dl Grigore Scorochirjă. Naples Florida,	500
Dl Constantin Eretescu, Rhode Island,	100
Dl Niță Nicolae, Jacksonville Fla.	150
Dl Ion Simicin, Hammond, Indiana,	400
Dl Lemnei Cornel, Atlanta,	100

Imediat ce au fost tipărite primele cărți poștale, în sudul Floridei a început acțiunea de distribuire a lor. Păr. Romulus Radu a avut ideea ca adresele selectate de la Casa Albă, State Department, Congresul american și ambasadele din Washington să le scrie pe câte o coală de hârtie în formă de etichete, care apoi să fie fotocopyate pe hârtie gumată, desprinse și lipite pe cărțile poștale. În felul acesta s'a ușurat mult munca de scriere a adreselor. Apoi Păr. Radu împreună cu dna Golea și cu dl Radu Constantinidi au format o echipă de lipit adresele și de scris expeditorul. La biserica Sf. Treime din Miramar, Florida, dna Golea a reușit să strângă de la compatrioții care au acceptat să trimită c.p. 229 dolari pentru timbre:

Preot Traian Petrescu	\$ 16.-	pentru	160 cp
Ion Vasile,	\$ 40.-	pentru	226 cp
Teodor Tamaș	\$ 37.-	"	246 cp
Grupul Ion Mețianu	\$ 25.-		166 cp
Radu Constantinidi	\$ 24.-		160 cp
Stelian Stănicel	\$ 24.-		160 cp
Teodor Gogoloșu	\$ 24.-		160 cp
V. Bărbat,	\$ 12.-		80 cp
Moise Nicolici	\$ 10.-		66 cp
Petru Robu	\$ 6.-		40 cp
Zamfira Moiesescu	\$ 3.-		20 cp
In total s'au strâns	\$ 229.-		1.524 cp

În afară de această listă, tot de la biserica Sf. Treime din Miramar au mai trimis dnii Hetrea 100 c.p. și dna Trif 25 c.p. În felul acesta, de la biserica Sf. Treime au plecat aproape 2.000 c.p. scrise de echipa mai sus menționată.

CHELTUIELI CU IMPRIMATUL SI DISTRIBUIREA CARTILOR POSTALE

Hârtie: 28.400 coale a 4 cp	504.76
Placa offset	30.75
Hârtie gumată pentru adrese	42.20
Expediția: United Parcel	184.75
Post Office	530.74
Total expediție	715.49
Total material și expediție	1.293.20

Aceste cheltuieli au fost suportate în întregime de către editura Studii Istorice Românești prin dl Traian Golea.

COLECTA DE BANI pentru înzestrarea armatei de voluntari basarabeni

Duminecă, 4 Noembrie 1990, am aflat că Frontul Popular din Basarabia a lansat un apel prin care a solicitat ajutor pentru dotarea celor 20.000 de voluntari care constituie armata Basarabiei hotărâtă să apere integritatea ei teritorială.

În aceeași zi, la biserică am inițiat o colecție de bani cu următorul rezultat:

Dna Ruxanda Bota	\$ 200.—
Traian Golea	\$ 115.—
Claudiu Mătase	\$ 100.—
Grig. Scorochirjă	\$ 100.—
Nicolae Bojin	\$ 50.—
Aurel Vlad, N.Y.	\$ 50.—
Stefan Merlan,	\$ 50.—
Nic. Niță, Jacksonv.	\$ 50.—
Ion Ioniță	\$ 40.—
Nick Iacob	\$ 20.—
Adrian Cornoșii	\$ 20.—
Moise Crețu	\$ 20.—

Octavian Dan	\$ 20.—
Dl Gogoloșu	\$ 20.—
Anonim Brazilian	\$ 20.—
Dna Ana Cuculescu	\$ 20.—
Viorel Giulvezan	\$ 20.—
Victor Boldis	\$ 20.—
Vasile Timis	\$ 15.—
Ion Mețianu	\$ 10.—
Dna Zamfira Mircioiu	\$ 10.—
Dna Otilia Costin	\$ 10.—
Preot T. Petrescu	\$ 10.—
Stelian Stănicel	\$ 10.—
 Total colectați	 \$ 1.000.—

La indicația Dlui Serban Olaru din New Jersey, cecul de \$ 1.000.— a fost trimis în 5 Noembrie la Asociația Avram Iancu din New Jersey, care face oficiul de casuță postală pentru ajutoarele pentru Basarabia. Dl Serban Olaru este reprezentantul dlui Iuri Rosca, președintele Frontului Popular din Basarabia, care recent a realizat o călătorie informativă de mai multe săptămâni prin Statele Unite. Frontul Popular este organizația de bază a Basarabenilor în lupta lor pentru câștigarea independenței.

Mulțumesc tuturor donatorilor care au răspuns atât de prompt și de generos la apelul Basarabenilor cari, în aceste zile, ne dau o binemeritată lecție de patriotism și de vitejie. Laudă și recunoștință lor.

Trăiască Basarabia pe veci unită cu Patria Mamă!

Trăiască România creștină, întregită, liberă și independentă!

Reversul cărții poștale

To restore the proper foundations of world order, it is necessary to establish relations between states and nations based on right, and to clear the atmosphere of insane endeavors such as Hitler's millennial German Empire, or the drive towards a worldwide Russian communist empire that motivates the heirs of tsar Peter the Great's imperialistic dreams.

It is our duty to support the people of Bessarabia and of the Baltic nations in their struggle for freedom, in which they have shown incredible courage, persistence and self-denial.

August 23, 1989

Sincerely yours

Published and republished books in the "ROMANIAN HISTORICAL STUDIES"

French:

1. LA ROUMANIE DANS LA GUERRE MONDIALE 1916-1919, par Constantin Kiritzescu, Edition Payot, Paris, 1934.
2. ORIGINES ET FORMATION DE L'UNITÉ ROUMAINE, par George Brătianu, Edition Institut d'Histoire Universelle N. Iorga, Bucharest, 1943.
3. ROUMAINS ET HONGROIS, Premises historiques, par Constantin Săvescu, Editions Cugetarea-P. Georgescu Delafraș, Bucharest, 1940.
4. LES LUTTES DES ROUMAINS TRANSYLVAINS POUR LA LIBERTÉ et L'OPINION EUROPEENNE, Episodes et Souvenirs, par George Moroianu, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris, 1932.
5. LA BESSARABIE ET LES RELATIONS RUSSO-ROUMAINES, par Alexander Boldar, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris, 1927.
6. LE LITIGE ROUMANO-HONGROIS, par Cornelius Codarcea, Tip. Universul, Bucharest, 1937.

German:

7. DER AUSROTTUNGSKAMPF UNGARNS GEGEN SEINE NATIONALEN MINDERHEITEN, Nach Magyarischen Geheimdokumenten, von Zenobius Păcilășanu, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.
8. DIE BESSARABISCHE FRAGE, Eine Geopolitische Betrachtung, von Dr. C. Uhlig, Ferdinand Hirt in Breslau, 1926.
9. IHR WAHRES GESICHT, Ein rot-weiss-grüner Kulturfilm aus Madjarien, von Viktor Orendi-Homenau, Bucharest, 1941.

Dear _____

We appeal to all those who value freedom and ask them to denounce the 1939 Hitler-Stalin pact, also known as the Ribbentrop-Molotov pact, and to urge their governments to set right the injustice done to Bessarabia and to the Baltic States, which were ceded to the Soviet Union through the instrumentality of that pact.

It is meet now, on its 50th anniversary, to recognize that pact as the instrument that brought about all the losses and sufferings caused by World War II; it is meet now to repudiate it.

10. DIE RUMÄNISCH-UNGARISCHEN BEZIEHUNGEN, von Horia Sima, Rede gehalten am 9. Oktober 1940 zu Braşov, Imprimeria Nationala, Bucharest.

11. EIN RÄTSEL UND EIN WUNDER DER GESCHICHTE: DAS RUMÄNISCHE VOLK, von Georg I. Brătianu, Bucharest, 1942.

12. WAS IST SIEBENBURGEN?, von Prof. S. Mehedinţi, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.

13. BESSARABIEN, Rumänische Rechte und Leistungen, von Dr. Ion Frunză, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.

14. DIE VEREINIGUNG DER BUKOWINA MIT RUMÄNIEN, von Dr. Ion I. Nistor, Verlag Bukowina, Bucharest, 1941.

15. MADJARISCHES, ALLZUMADJARISCHES, Ein kleiner Beitrag zur Minderheitenfrage in Ungarn, von Viktor Orendi-Homenau, Bucharest, 1940.

16. WAS HEISST UNGARISCHE NATIONALITÄT?, Wie man Ungarn werden konnte?, von Zenobius Paclişanu, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.

English:

17. ROMANIA, Land, People, Civilization, by Nicolae Iorga, T. Fisher Unwin Ltd., London, 1925.

18. RUMANIANS AND HUNGARIANS, Historical Premises, by Constantin Săssu, Editions Cugetarea-P. Georgescu Delabras, Bucharest, 1940.

19. BESSARABIA AND BUCOVINA, Memorandum, Romanian Studies, Miami Beach, Fla., USA, 1941.

20. TRANSYLVANIA, An Answer to U.S. Senator Moynihan and to John Lukacs and All Other Hungarian Revisionists, by Traian Golea, Romanian Studies, Miami Beach, Fla. 1982.

21. TRANSYLVANIA, Clarification of the Issues Raised in Congressmen Siljander and Dwyer's House Resolution 147, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla., 1984.

22. HUNGARY'S STRUGGLE TO ANNIHILATE ITS NATIONAL MINORITIES, Based on Secret Hungarian Documents, by Zenobius Paclişanu, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1985.

23. WHAT IS TRANSYLVANIA?, by Prof. S. Mehedinţi, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1986.

24. ROMANIAN CONTINUITY IN ROMAN DACIA, Linguistic Evidence, by Virgiliu Stănescu-Drăgăneşti, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1986.

25. RUMANIA, by Romulus Seişanu, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1987.

26. TRANSYLVANIA AND HUNGARIAN REVISIONISM, A Discussion of Present-Day Developments, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1988.

27. REVISIONIST HUNGARY, by Dr. S. Fényes, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1988.

28. ROMANIA BEYOND THE LIMITS OF ENDURANCE, A Desperate Appeal to the Free World, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1988.

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Traian Golea

1029 Euclid Avenue

Miami Beach, Fla. 33139, U.S.A.

